

ὅτ' εἰς νογὶ ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ἐξ ἧς ὁ Ν. νῶα πταχνοῦ καὶ κκεῖθὸς κκεῖθὸς κκεῖθὸς κκεῖθὸς

Τὸ λεύκωμα τῶν βλακιδῶν. Εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας παρουσιάσθη ποτὲ κληρικός μὲ μέγα βιβλίον ὑπὸ μάλης, ἐν ᾧ ἦσαν ἀναγεγραμμένα ὅλα ἱ βλακίαι τῶν συγχρόνων μεγάλων ἀνδρῶν. Ὁ βασιλεὺς ὡς εἰκὸς τὸν ἠρώτησεν ἂν τὸ βιβλίον περιέχει καὶ περὶ αὐτοῦ τι. Ἀνοίγεται τὸ βιβλίον καὶ ἐν τινι σελίδι ἀναγινώσκειται τὸ ἐξῆς: Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐπεμφεν εἰς Ἀφρικὴν Ἀραβὰ τινὰ πρὸς ἀγορὰν ἵππων δόσας εἰς αὐτὸν 28,000 δουράτα.»— Διατί τὸ θεωρεῖς αὐτὸ βλακίαν; ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς.

— Διότι ὁ μαῦρος θὰ μείνῃ μὲ τὰ χρήματα ἔς τὴν πατρίδα του.

— Ἄλλ' ἐὰν ἐπιστρέψῃ;

— Τότε θὰ σβύσω τὴν Μεγαλειότητά σας καὶ θὰ γράψω τὸν Μαῦρον.

* *

— Πήγαινε, Δημήτρη, νὰ μοῦ πάρῃς ἓνα μπακλαβά. Νὰ 30 λεπτά. Κ' ἐπειδὴ εἶνε ἀποκρηαῖς, νὰ ἄλλα 30 λεπτά νὰ φᾶς καὶ σὺ ἓνα, ἔλεγεν ὁ κ. Ν. . πρὸς τὸν ὑπηρέτην του.

Μετὰ 10 λεπτὰ ἐπιστρέφει ὁ ὑπηρέτης μασσῶν εἰσέτι καὶ δίδει τὰ 30 λεπτὰ ὀπίσω εἰς τὸν κύριόν του.

— Ἀφέντη, δὲν εἶχε μείνει ἄλλο παρὰ ἓνα μόνο!

* *

Μεταξὺ δύο φοιτητῶν.

— Δὲν μοῦ λές, Θεόδωρε, τί διαφέρει ὁ τακτικός καθηγητὴς ἀπὸ τὸν ἔκτακτον;

— Νὰ, οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ δὲν εἶνε τίποτε ἔκτακτα πράγματα, οἱ δὲ ἔκτακτοι δὲν εἶνε ποτέ τους τακτικοί.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὑπάρχουσι πολλῶν εἰδῶν ἀμάθειαι:

Πρῶτον. Ἡ ἀμάθεια τοῦ νομίζοντος ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζει.

Δεύτερον. Ἡ ἀμάθεια τοῦ μηδαμῶς ἐπαιρομένου διὰ τὰς γνώσεις αὐτοῦ.

Τρίτον. Ἡ ἀμάθεια τοῦ πολλὰ μὲν γνωρίζοντος, ἀλλὰ πολλὰ ἀνωφελῆ.

Τέταρτον. Ἡ ἀμάθεια τοῦ γνωρίζοντος πολλὰ ὠφέλιμα μὲν πράγματα, ἀλλὰ μόνον κατὰ θεωρίαν.

Πέμπτον. Ἡ ἐκουσία ἀμάθεια.

Ἑκτον. Ἡ ἀνυπέροχτος ἀμάθεια.

Τὴν πρώτην ἀπαντᾷ τις εἰς τοὺς μωροὺς, οἵτινες μὸλις ἀρχίζουσι νὰ ψελλίζωσι τὰς πρώτας λέξεις μιᾶς ἐπιστήμης ἢ τέχνης, καὶ νο-

μίζουσι, ὅτι εἰσέδυσαν εἰς ὅλα τὰ μυστήρια αὐτῆς. Ἡ δευτέρα προσιδιάζει εἰς τοὺς ἀληθῶς σοφοὺς, οἵτινες ἐφ' ὅσον πλείοτερα μανθάνουσι, ἀνακαλύπτουσι ὅτι καὶ πλείοτερα ὑπολείπεται νὰ μάθωσι. Ἡ τρίτη εἶνε ἡ τῶν σχολαστικῶν, οἵτινες δὲν φροντίζουσι τόσον περὶ τῆς ποιότητος τῶν γνώσεών των, ὅσον περὶ τῆς ποσότητος καὶ τοῦ παραδόξου αὐτῶν. Ἡ τετάρτη εἶνε ἡ τῶν λογίων, ἀγαθῶν ἀνθρώπων, οἵτινες γνωρίζουσι τὸν βίον καὶ τὴν κοινωνίαν μόνον κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν ἄλλων. Ἡ πέμπτη εἶνε ἡ τῶν μικρονόων, οἵτινες φαντάζονται ὅτι αἱ γνώσεις αὐτῶν εἰσὶν ὑπεραρκουσαι ἵνα ἐν πάσῃ περιστάσει διαλαμφῶσι διὰ τῆς ζωηρότητος τοῦ πνεύματός των καὶ τῆς ἀσφαλοῦς κρίσεώς των. Ἡ ἕκτη εἶνε ἐκείνη, ἐν ἣ διατελοῦμεν ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πνεύματος ἡμῶν καὶ τῶν ὄρων τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἐὰν ὁ ἀμαθὴς δὲν εἶνε μετρίοφρων, τὸ σφάλμα δὲν εἶνε ἰδικόν του; δὲν ἔχει διὰ τί νὰ μετριοφρονῇ.

Ποτὲ δὲν ἐκπλήττομαι βλέπων ἀνθρώπους ὑποπίπτοντας εἰς σφάλματα, ἐκπλήττομαι ὅμως πολὺ ὅταν βλέπω αὐτοὺς μὴ αἰσχυνομένους διὰ τὰ σφάλματά των.

Τὸν φθονερὸν καθιστᾷ ἰσχνὸν τὸ πάχος τοῦ ἄλλου.

Ἐὰν ἠδύνασο νὰ δώσης ἐλεημοσύνην ἐκ τοῦ χρόνου ὃν σπαταλᾷ εἰς τοὺς γινώσκοντας νὰ μεταχειρίζονται αὐτὸν, πόσοι ἐπαίται θὰ ἦσαν πλούσιοι!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἀνθρωποφαγία. Καίτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγρίων ἐθνῶν, τῶν νῦν ἀνθρωποφάγωντων, ἠλαττώθη κατὰ πολὺ, ἐν τούτοις ἐξακολουθοῦσιν ὑπάρχοντες ἔτι ἀνθρωποφάγοι ἐν τῇ ἐσωτερικῇ τῆς Ἀφρικῆς, ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ, ἐν πολλαῖς νήσοις τῆς Μαλαισίας, καὶ τῆς Πολυνησίας καὶ τέλος ἐν αὐταῖς ταῖς Ἰνδίας. Παρὰ τισι τὸ φρικῶδες τοῦτο ἔθιμον προέρχεται ἐκ συστήματός τινος ἐκδικήσεως μόνον τοὺς ἐν μάχῃ αἰχμαλωτισθέντας πολεμίους τρώγουσι παρ' ἄλλοις προέρχεται ἐξ ἀποτροπαίου τινός δεισιδαιμονίας ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ οἱ Καπαναγκοῦαι ὀπτοῦσι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς καταβιβρώσκουσι, νομίζοντες ὅτι ἀποτίνουσι αὐταῖς ὑψίστην τιμὴν.

Ἄλλὰ τὸ ποραδοξότερον εἶνε ὅτι ἡ ἀνθρωποφαγία ἐνασκειται νομίμως ὑπὸ λαοῦ ἰκανῶς πε-